

๖.๑ สรุปแนวโน้มความยากจนในเมืองและชนบทระหว่างปี ๒๕๖๒ และปี ๒๕๖๕

แนวโน้มความยากจนจากการเปรียบเทียบปี ๒๕๖๒ และปี ๒๕๖๕ พิจารณาจากดัชนีความยากจนในเขตเมือง ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉยงเหนือ ภาคใต้ และกรุงเทพมหานคร มีแนวโน้มความยากจนเปลี่ยนแปลงไปในสภาวะที่ค้ำขึ้น แต่ในภาคเหนือกลับต้องเผชิญกับภาวะความจนที่ร้ายแรงยิ่งขึ้น

เปรียบเทียบในเขตชนบทซึ่งทุก ๆ ภาคมีสภาวะความจนที่ค้ำขึ้นกว่าเดิม และในเขตชนบทยังมีแนวโน้มความยากจนเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ค้ำขึ้นกว่าในเมืองเสียอีก ซึ่งเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นได้ในกรณีการโยกย้ายจากชนบทเข้าสู่เมือง เพื่อการแสวงหางานในเขตเมืองที่มีโอกาสมากกว่าในการเพิ่มรายได้ นอกจากนี้ อุปสรรคทางธรรมชาติมีผลต่อสภาวะการผลิตโดยเฉพาะทำให้ผลผลิตทางเกษตรกรรมตกต่ำลงก็เป็นได้ประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่ง อาจเกิดจากวิธีการในการคำนวณหาดัชนีความยากจนซึ่งเป็นการคำนวณโดยอาศัยการคำนวณหาเส้นแสดงความยากจน และค่า scale ในการปรับจำนวนสมาชิกในครัวเรือน เพื่อนำมาพิจารณาหารายได้ต่อคน เพื่อใช้ในการคำนวณความผิดพลาด อาจเกิดขึ้นได้ในทุก ๆ ขั้นตอนของการคำนวณ ซึ่งทำให้ได้ผลลัพธ์เช่นนี้ก็เป็นที่

๖.๒ ขอเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่อง แนวโน้มความยากจน เป็นการคำนวณหาดัชนีความยากจน ซึ่งเป็นวิธีการวัดความยากจนที่ได้พยายามนำเอาวิธีการวัดความยากจนมารวมกันถึง ๓ ดัชนีคือ อัตราส่วนคนจน Poverty Gap และค่า Gini Coefficient เพื่อจะแสดงให้เห็น

ถึงภาวะความยากจนที่มีรายละเอียดยิ่งขึ้น เพราะแม้ว่าอัตราส่วนคนจนจะเป็นวิธีการวัดที่ยังใช้แพร่หลายที่สุดในปัจจุบันก็ตาม แต่การเพิ่มเรื่องความไม่เสมอภาคในรายได้ของกลุ่มคนจนเข้าไปก็ย่อมมีผลต่อการศึกษาแนวโน้มความยากจนได้ดี

ผลลัพธ์ที่ได้เป็นผลจากวิธีการและการคำนวณตามที่ได้แสดงให้เห็นแล้วในบทต่าง ๆ ของวิทยานิพนธ์นี้ แม้ว่าผลลัพธ์ที่ได้จะเป็นการขัดต่อความเป็นจริงที่ทุกคนคาดคิด แต่ก็เป็นการให้ความริเริ่มในการศึกษาเรื่องความยากจนนี้ต่อไปอย่างละเอียดถี่ถ้วน และสามารถกระจายการศึกษาไปสู่แต่ละเรื่องย่อย เป็นการศึกษาค้นคว้าความยากจน เน้นในแต่ละเขตเมืองหรือแต่ละเขตชนบท ในแต่ละภาคก็ย่อมเป็นไปได้

แต่การเปลี่ยนแปลงวิธีการก็ย่อมเป็นไปได้ตามการเชื่อถือของแต่ละบุคคล เพื่อให้ได้งานที่สมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของแต่ละเรื่อง

โดยที่จริงแล้ว การศึกษาเรื่องแนวโน้มความยากจนจากการพิจารณาถึงดัชนีความยากจนในวิทยานิพนธ์นี้ เป็นการพิจารณาขอบเขตความหมายของความยากจนในกรณีเดียว คือ ความเพียงพอของร่างกายในด้านอาหารและสิ่งจำเป็นอื่น ๆ และทำการกำหนดชี้วัดความจนออกมาเพื่อหาอัตราส่วนคนจนและดัชนีความยากจน ซึ่งที่จริงแล้ว ขอบเขตความหมายของความยากจนยังมีอีกหลายแง่ ซึ่งเป็นโอกาสให้ผู้นสนใจจะทำการศึกษาต่อไป เพื่อให้ได้ค่าดัชนีความยากจนที่ถูกต้องและน่าเชื่อถือที่สุด.